

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

26.1.2011

B7-0087/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно положението в Тунис

Метин Казак, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Niccolò Rinaldi, Kristiina Ojuland и Ivo Vajgl
от името на групата ALDE

RE\854986BG.doc

PE455.916v01-00

BG

Единство в многообразието

BG

Резолюция на Европейския парламент относно положението в Тунис

Европейският парламент,

- като взе предвид свои предишни резолюции относно положението във връзка с правата на човека в Тунис и по-специално своите резолюции от 29 септември 2005 г., 15 декември 2005 г. и 15 юни 2005 г.,
- като взе предвид Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейския съюз и Тунис, влязло в сила на 1 март 1998 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията относно европейската политика на съседство от 12 май 2004 г. и нейния план за действие ЕС-Тунис, влязъл в сила на 4 юли 2005 г.,
- като взе предвид своя доклад по клаузата относно правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз, приет на 16 февруари 2006 г.,
- като взе предвид ръководните насоки на Съвета за закрилата на защитниците на правата на човека, приети през юни 2004 г. и актуализирани през декември 2008 г.,
- като взе предвид доклада на работната група за общия периодичен преглед относно Тунис в рамките на Съвета по правата на човека на Обединените нации от 10 април 2008 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения относно задълбочаването на двустранните отношения между ЕС и европейските партньори от 8 и 9 декември 2008 г.,
- като взе предвид декларацията на Европейския съюз след осмата среща на Съвета за асоцииране ЕС-Тунис, проведена на 11 май 2010 г.,
- като взе предвид доклада за напредъка на Тунис, изготвен от Комисията, от 12 май 2010 г.,
- като взе предвид доклада относно политиката на Европейския съюз в полза на защитниците на правата на човека, приет на 14 май 2010 г.,
- като взе предвид декларациите на Фюле и Аштън,
- като взе предвид предложението, направено на 12 януари 2011 г. от Мишел Алио-Мари, френски министър на външните работи, в Тунис да бъдат изпратени части на френските полицейски сили за борба с безредиците за оказване на помощ да се сложи край на демонстрациите,
- като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,

- А. като има предвид, че отношенията между Европейския съюз и Тунис почиват от 17 юли 1995 г. на споразумение за асоцииране, което включва клауза „права на човека“ и от 4 юли 2005 г. на план за действие, основаващ се, в рамките на европейската политика на съседство, на взаимно признатата ангажираност с общи ценности, сред които демокрацията, правовата държава, доброто управление и зачитането на правата на човека съгласно членове 8 и 21 от Договора за ЕС,
- Б. като има предвид неспособността на Европейския съюз да развива външна политика, която е действително последователна и ефективна, по отношение на партньорите в непосредствено съседство поради позицията на някои държави-членки и техните специални отношения с бившия тунизийски режим; като отбелязва по-специално слабите механизми за сътрудничество между ЕС и Тунис и като още веднъж подчертава искането на Европейския парламент клаузите „права на човека“ от споразуменията за асоцииране да бъдат придружавани от механизъм за прилагане на клаузата,
- В. като има предвид във връзка с това, че настоящото преразглеждане на политиката на съседство трябва да отчита ценностите и принципите, определени в член 21 от Договора за ЕС, да позволява по-голяма бдителност по отношение на зачитането на тези ценности, да предвижда ясни и точни механизми за оценка, които да могат да придружават действителни реформи в областта на зачитането и насърчаването на правата на човека и демокрацията, и да въведе условна клауза по отношение на установяването на статут на напреднала държава,
- Г. като има предвид, че актът на отчаяние на Мохамед Буазизи, който се самоzapали на 17 декември 2010 г. в Сиди Бузид, предизвика народен бунт, призоваващ за дълбока политическа промяна в Тунис,
- Д. като има предвид, че мирното протестно движение се разпространи на цялата територия на Тунис и беше насилствено потушено от силите на реда, вземайки повече от сто жертви и още по-голям брой ранени,
- Е. като има предвид, че полицията за борба срещу безредици е получила заповед да използва пушки и друго огнестрелно оръжие срещу демонстрантите и е прибягнала до произволни задържания, изтезания на местата за задържане, актове на грабеж спрямо частно имущество и насилствени изчезвания,
- Ж. като има предвид бягството на президента Бен Али на 14 януари 2011 г. и неговото окончателно заместване съгласно член 57 от Конституцията на Тунис и като отбелязва особено ролята на профсъюзите за организирането на демонстрациите и свалянето на тоталитарния режим,
3. като има предвид, че отношенията между ЕС и Тунис се основават в голяма степен на споделена памет, съставена от много силен икономически и културен обмен,
1. решително подкрепя процеса на мирен демократичен преход в Тунис и изразява своята съпричастност с тунизийския народ, който, воден от своите легитимни демократични и икономически стремежи поведе своята страна към исторически политически обрат; приветства във връзка с това смелостта и целеустремеността на

тунизийския народ и изказва своите съболезнования на семействата на жертвите;

2. приветства основната роля, изиграна от армията, която защити гражданите и ясно заяви, че няма да открие огън по демонстрантите;
3. отбелязва първите взети решения във връзка с освобождаването на политическите затворници и лицата, задържани заради техните убеждения, разпускането на министерството на информацията, гарантирането на свободата на изразяване, включително в интернет, признаването на всички опозиционни партии и възстановяването на предишните политически партии, както и възможността за неправителствените организации да се регистрират;
4. отбелязва, че съставянето на правителство „на национално единство“ от министър-председателя Мохамед Гануши на 17 януари 2011 г. беше посрещнато с критики и дори враждебност от голяма част от тунизийското обществено мнение;
5. припомня, че демонстрациите в Тунис продължават и че народът продължава да очаква сигнали за отваряне и изисква установяването на ново правителство, което отговаря на легитимните политически, социални и икономически стремежи на народа;
6. изисква възстановяването на свободата на средствата за комуникация и на достъпа до информация; настоятелно призовава да се сложи край на всякаква правителствена намеса и на други форми на цензура при достъпа до интернет, средствата за комуникация и достъпа до информация, както и да се признае свободата на печатане и публикуване;
7. приветства създаването на три национални комисии относно събитията след 17 декември 2010 г., борбата срещу корупцията и реформата на институциите и законите;
8. подчертава необходимостта от провеждане на разследване във връзка с нарушенията на правата на човека и корупцията през целия президентски мандат на Бен Али, и да се подведат под отговорност лицата, извършили нарушения на правата на човека, което е от съществено значение за помирението в Тунис и установяването на общество, основано на принципа на правовата държава и разделението на властите;
9. настоятелно призовава Европейския съюз и държавите-членки да разгледат критично отношенията си с репресивните режими и диктаторите по целия свят, но особено в Магреб и Близкия изток, с цел да определят дали настоящите отношения са удовлетворителни и дали може да се направи повече в подкрепа на зачитането на правата на гражданите;
10. счита, че е от съществено значение, че тези комисии могат да бъдат съставени от независими и различни личности от гражданското общество, представляващи многообразието на тунизийското население, както и че могат да разполагат с действително правомощие да провеждат разследвания, да разчитат на сътрудничеството на всички държавни служби и да използват бюджетни средства и

човешки ресурси, необходими за ефективното и прозрачното им функциониране;

11. настоява на необходимостта от неотложна подкрепа за независима съдебна система и за установяване на преходен процес на правосъдие, което да бъде натоварено основно с извършване на разследвания на стотиците жертви и многобройните случаи на корупция;
12. подчертава необходимостта от създаване на независима комисия, натоварена с разследване на тежките нарушения на правата на човека, особено задържането на политически затворници, които не са били обвинени в актове на насилие, както и оклеветяването на журналисти, на защитници на правата на човека и на адвокати, от независимостта на Тунис насам, да определят виновниците, да установят самоличността на жертвите и да гарантират обезщетения за понесените индивидуални и колективни щети; счита, че тази комисия следва да предложи необходимите мерки, така че такива неща да не се случват повече;
13. подчертава необходимостта от създаване на необходимите условия за провеждане на свободни и прозрачни парламентарни и президентски избори, съответстващи на изискванията за плуралистична демокрация и представляващи всички политически партии, под международно наблюдение и в присъствието на независима изборителна комисия, в разумен срок, който да позволява установяване на истинско демократично пространство, отговарящо на международните стандарти, както и на демократичен режим, основаващ се на принципа на правовата държава и спазването на правата на човека в Тунис;
14. призовава върховния представител на ЕС и Комисията да дадат пълната си подкрепа на протичащия процес на демократичен преход, като предоставят политическа и финансова помощ на гражданското общество и на необходимите реформи за демократизацията на страната, особено по отношение на свободата на изразяване, на мнение, свободата на интернет, на печата, на сдружаване, на събрания и на независимостта на съдебната система, както и на доброто управление;
15. приветства международните инициативи, като например тази на Арабската лига, за подкрепа на предприятията в региона, и призовава за увеличаване на общностните средства, предназначени за Тунис, и за преориентиране на плана за действие към програма за подкрепа на демократичния преход и неговите носители, и подчертава необходимостта от гарантиране на добра координация и наблюдение на тези средства, така че употребата им да бъде ефикасна;
16. изисква Службата за външна дейност и Комисията да предприемат всички мерки, необходими за оказване на пълна подкрепа за създаването на трите националните комисии и за тяхната работа;
17. изисква от Комисията да установи ролята, изиграна от държавите-членки по време на мирните демонстрации, особено чрез предложението на Франция, отправено към тунизийските органи за помощ под формата на полицейски части за борба с безредиците, и да вземе мерките, които се налагат, ако са извършени нередности или действия, противоречащи на политиките на Съюза;

18. подкрепя съвместното предложение на върховния представител на Съюза и на члена на Комисията, отговарящ за разширяването и европейската политика за съседство, да окажат незабавна помощ във връзка с изборите, и ги призовава да не се ограничават до фазата на изборите, а да отчетат необходимостта от съпровождане на процеса на демократизация и неговите носители;
19. изисква Европейския съюз да приеме санкции, насочени срещу лицата, които са отклонили в своя полза тунизийско имущество, особено чрез забрана за издаване на визи и запориране на активите, и призовава държавите-членки, които все още не са направили това, да гарантират запориране на активите на семейството на Бен Али и на родствениците му, както и връщането на „неправомерно придобито“ имущество на Тунис, и изисква в този контекст специално разследване на банка Zitouna;
20. изисква от представителите на ЕС и на държавите-членки да установят дипломатически отношения с цялото преходно правителство, така че различните участници в него да бъдат асоциирани в диалога с ЕС и неговите държави-членки;
21. подкрепя установяването на междуинституционална работна група, включваща Европейския парламент, с цел отново да се определят приоритетните действия за оказване на подкрепа през следващите месеци и да преориентират, в зависимост от потребностите, фондовете на различните финансови инструменти за външна помощ, използвани до момента в Тунис; изисква увеличаване на помощта, планирана за идните три години;
22. призовава Европейския съюз да предостави на Тунис „напреднал статут“, по-конкретно за да подкрепи неговото икономическо развитие, което би позволило Тунис например в рамките на по-тясно сътрудничество да се ползва с преференциални митнически тарифи, а неговите граждани да бъдат освободени от изискването за виза за пребиваване в Европа;
23. призовава настоятелно Европейския съюз да извлече поука от примера на Тунис и да преразгледа своята европейска политика на съседство, по-конкретно по отношение на страните от Средиземноморието, като отчита възжеланията на тези народи за демокрация и развитие и като взема предвид Хартата на основните права на Съюза;
24. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Службата за външна дейност и на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, на преходното правителство на Тунис, както и на всички действащи лица на промяната и на върховния комисар на ООН по правата на човека.